

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 636/2022-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Vranov nad Topľou v konaní sp. zn. 1T/16/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkové východiská

1. Sťažovateľ sa neúplnou ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 4. novembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).
2. Z obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh a šetrenia ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ bol trestným rozkazom okresného súdu č. k. 1T/16/2022 z 28. marca 2022 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a 2 písm. a) s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že sťažovateľ v stave vylučujúcom viesť motorové vozidlo požitím alkoholu zrazil chodkyňu, ktorá utrpela zranenia s predpokladanou dobou liečenia 8 až 12 týždňov. Za uvedený skutok bol sťažovateľovi uložený peňažný trest vo výške 400 eur spolu s náhradným trestom odňatia slobody v prípade zmarenia výkonu peňažného trestu v trvaní 4 mesiacov a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu v trvaní 18 mesiacov.
3. Sťažovateľ 2. augusta 2022 doručil okresnému súdu žiadosť o podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti podľa § 69 Trestného zákona. Sudkyňa okresného súdu sťažovateľa predvolala na verejné zasadnutie pre účely rozhodnutia o jeho žiadosti o podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, ktoré sa malo konať 28. septembra 2022. Po dostavení sa na okresný súd asistentka sudkyne sťažovateľovi oznámila, že sudkyňa je práceneschopná a nový termín verejného zasadnutia mu bude dodatočne oznámený.

4. Sťažovateľovi bolo doručené opatrenie okresného súdu s určením nového termínu verejného zasadnutia na 26. október 2022, ktoré sa však nekonalo z dôvodu práceneschopnosti sudkyne.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ namieta, že na webovej stránke okresného súdu zistil, že 28. septembra 2022 sa konalo verejné zasadnutie bez jeho prítomnosti, a tak si nevie vysvetliť oznámenie asistentky o práceneschopnosti sudkyne. Do podania ústavnej sťažnosti sťažovateľ nedostal žiadne vyrozumienie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 348/2019).

7. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

8. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že dĺžka namietaného konania od doručenia žiadosti sťažovateľa na okresný súd (2. august 2022) do podania ústavnej sťažnosti (4. november 2022) trvala 3 mesiace. Počas tohto obdobia okresný súd vo veci nariadil dva termíny verejného zasadnutia, ktoré sa neuskutočnili z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne. Sťažovateľ tiež namietal, že verejné zasadnutie, ktoré sa malo konať 28. septembra 2022, sa uskutočnilo bez jeho prítomnosti. Ďalší termín verejného zasadnutia bol nariadený na 26. október 2022, o ktorom bol sťažovateľ informovaný. Webová stránka okresného súdu má iba informačný charakter, ktorý však nemá vždy potenciál komplexne informovať o ďalšom priebehu konania. Z neúplnej ústavnej sťažnosti explicitne nevyplýva iný dôvod jej uplatnenia než namietané prieťahy. Ústavný súd pre prípad, že sťažovateľ mienil uplatniť aj iné právo než súvisiace so včasnosťou vybavovania jeho záležitosti (v súvislosti s konaním v jeho neprítomnosti),

konštatuje povinnosť sťažovateľa pred podaním ústavnej sťažnosti vyčerpať všetky účinné prostriedky nápravy [§ 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], čo v jeho prípade znamená využiť opravnú inštanciu všeobecného súdnictva. Za takýchto okolností by išlo o ústavnú sťažnosť predčasnú a z tohto dôvodu neprípustnú [§ 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde].

9. Vo vzťahu k namietaným priet'ahom ústavný súd sťažovateľovi uznáva, že dva zmarené termíny zasadnutia súdu nevyvolávajú dojem perfektnosti procesu, no ústavný súd predsa len v okolnostiach prípadu nevyhodnotil dĺžku rozhodovania okresného súdu v období 3 mesiacov pri onemocnení sudkyne za nezlučiteľnú s uplatneným právom sťažovateľa, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú. Rovnako ústavný súd podotýka, že čl. 6 ods. 1 dohovoru je neaplikovateľný na konania o výkon rozhodnutia v trestných veciach, teda ani na konanie o podmieňnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Toto konanie sa totiž netýka rozhodnutia o „trestnom obvinení“ a ani o „občianskych právach a záväzkoch“ (pozri III. ÚS 108/2019 rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo 17. 9. 2009 vo veci Enea proti Taliansku, sťažnosť č. 74912/01).

10. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci, a v prípade, že nečinnosť, resp. neefektívna činnosť okresného súdu bude pokračovať a jej intenzita sa stane ústavne neudržateľná, sťažovateľ sa môže s ústavnou sťažnosťou opätovne obrátiť na ústavný súd. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody už ústavný súd z dôvodu hospodárnosti nepristúpil k odstraňovaniu chýb ústavnej sťažnosti vrátane chýbajúceho plnomocenstva pre advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. novembra 2022

Peter Straka
predseda senátu